

www.e-rara.ch

Novi testamenti dictionum sylloge Graeco-Latina

Schweizer, Johann Caspar

Tiguri, 1708

Zentralbibliothek Zürich

Shelf Mark: Rv 50

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-24552>

Appendix. De dictionibus encliticis et synencliticis Graecorum.

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

APPENDIX.

DE DICTIONIBUS ENCLITICIS ET SYN- ENCLITICIS Græcorum.

Enclyticae dictiones apud Græcos sunt vel
Monosyllabæ, vel *Dissyllabæ*.

Enclytica monosyllabæ sunt :

1. Ex Articulo, pro Nomine indefinito usur-
pato : *Τε* vel *τεν*, pro *ἑνός*, *ἰω* pro *ἑνὶ*.

2. Ex Nomine : *Τίς*, *ῑ*.

Ex Pronomine : *Με*, *με*, *μοι*, *μι*, *σέ*,
σέ, *σο*, *σσι*, *σε*, *Σι*, *σφω*, *σφι*, *σφιν*, *σφε*.

4. Ex Adverbio : *Ποι*, *πε*, *πως*, *πω*, *πη*.

5. Ex Conjunctione : *Τε*, *γε*, *τοι*, *πε*, *ωξ*, *κα*,
κεν, *νυ*, *νυν*, *εα*, *μιν*, *ψε*. Item *δε* cum Articulo
per Apostrophum junctum, ut *ὁδ' ἡδ' τὸδ'* pro
ὁδὲ, *ἡδὲ*, *τὸ δὲ*.

Enclytica dissyllabæ sunt :

1. Ex Nomine : *Τινος*, *ἑνὶ*, *ἑνα*, *ἑνε*, *ἑνοιν*, *ἑ-*
νός, *ἑνων*, *ἑσι*, *ἑνας*.

2. Ex Pronomine : *Σφισι*, *Σφως*, *σφεας*.

3. Ex Verbo : *Ἔμι*, *ἔσι*, *ἔσι*, *ἔσον*, *ἔμην*, *ἔσμεν*,
ἔσε, *ἔσι*, *ἔσι*. *Φημι*, *φησι*, *φαζεν*, *φάμεν*, *φατε*, *φασι*,
φασκ.

4. Ex Adverbio : *Πότε*, *ποδι*, *ποθεν*, *ποθε* :

DE ENCLITICIS.

De natura dictionum Encliticarum monosyllabarum.

Encliticæ monosyllabæ in oratione accentum suum *vel* transponunt ; *vel* amittunt, *vel* retinent.

I. *Transponunt*, *vel* rejiciunt accentum in ultimam præcedentis dictionis syllabam, eam acuendo, si præcesserit vox

1. Παροξύτονον, quæ acutum habet in penultima, & Trochaica est, - υ, ut : ut φύλλαί τε.

2. Προπαραξύτονον, quæ acutum habet in antepenultima, ut : Ἀγκυρῆς ἦς.

3. Περιπατωμένη, quæ circumflexum habet in penultima, ut : Σώμαί τε.

4. Monosyllaba proprio accentu destituta, ut : Ἐίς.

II. *Amittunt* penitus, si præcesserit vox

1. Ὀξύτονον, quæ acutum habet in ultima : ut : Κανὲς ἦς.

2. Παροξύτονον { Spondaica, — ut : δούλημων τε?
Jambica, υ, ut : ἀνάξ τε.
Pyrrichica, υυ, ut : λόγος τε.

3. Περιπατωμένη, circumflexum habet in ultima, ut : Φῶς τε.

III. *Retinent* accentum suum

1. Pronomina *emphaticè*, aut *demonstrativè*

DE ENCLITICIS.

tivè posita, ut: Ἦκασσι σῶ. Te audiui, ne alium,

2. Adverbia interrogativè posita, ut: Ἐπιπῶ; dic, ubi?

De natura Encliticarum dissyllabarum;

Encliticæ dissyllabæ in oratione accentum suum itidem vel transponunt, vel amittunt, vel retinent.

I. *Transponunt* in ultimam præcedentis dictionis syllabam, si ea fuerit

1. Προπαροξύτον, ut: Ἀνθρωπὸν ἴνες.

2. Προπαραπρόρη, ut: Φιλῶσι ἴνες.

3. Monosyllaba accentu carens, ut: Ἐἴνες,

II. *Amittunt*, si præcesserit vox

1. Ὀξύτον, ut: Σοφοί ἴνες.

2, Περιπαραπρόρη, ut: Οὐ ἴν.

III. *Retinent*, si præcedens dictio fuerit.

1. Παροξύτον	}	Spondaica, ---, ut: Μέζων ἐσί.
		Trochaica, -v-, ut: Ἄνδρα φημί.
		Jambica, v-, ut: Εὐνόμῳ ἐσί.
		Pyrnichica, v v, ut: Νόμῳ ἐσί.

2. Προπαραπρόρη, cùm circumflexus occupat penultimam syllabam vocis ultimam positione longam habentis, ut: ἥλιξ ἐσί.

De verbo ἐσί:

Ἐσι accentum habet in penultima syllaba :

1. Ab

DE ENCLITICIS.

1. Ab initio orationis, aut sententiæ: Ἐστὶ θεὸς ἐν ἑρμηνείᾳ.

2. Immediatè post sequentes particulas; Οὐκ, ὅς, καί, ἀλλ', τῆς, ut. Τῆς ἑστ', &c.

De Synencliticis.

Synencliticæ dictiones vocantur, quando plures encliticæ concurrunt.

Quoties verò plures dictiones Encliticæ concurrunt, semper prior posterioris accentum accipit, ut: Τύπτεσθ' ἐνέ με.

De Atonis, seu accentu carentibus.

Accentu carent sequentes monosyllabæ voces: Εἰς, ἐν, ἐκ, ἐξ, ἡ, ὁ, οὐ, ὅς, καί, ὅς, ὅς.

Interim tamen hæ quoque dictiones accentum aliquando admittunt: ὁ quidem, & ἡ sequente δὲ per Apostrophum, ut: ὁδ' ἡδ': reliquæ verò sequentibus Encliticis, ut: εἰς τε, ἐν τε, &c.

Οὐ & ὅς in clausulis sententiarum acutum habent, hoc modo, οὐ, ὅς.

